MUSA

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Bu kitaplardaki resimlerde peygamberlerin yüzlerini göremezsiniz.
Çünkü Müslümanlar peygamberlere olan saygılarından dolayı
onların resimlerini yapmazlar.

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 1274/6
Çocuk Kitapları: 301/6

Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Koordinasyon
Yunus Akkaya

Eser İnceleme
Hale Şahin
Elif Erdem

Editör
Zeynep Ulviye Özkan

Baskı Takip
İsmail Derin

Baskı
Salmat Basım Yayıncılık
0312 341 10 24

2. Baskı, Ankara, 2017

2017-06-Y-0003-1274
ISBN 978-975-19-6610-0
Sertifika No: 12931

Eser İnceleme Komisyonu Kararı
12.03.2015/39

İletişim
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: (0 312) 295 72 93 - 94 Faks: (0312) 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış
Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü
Tel: (0 312) 295 71 53 - 295 71 56 Faks: (0 312) 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

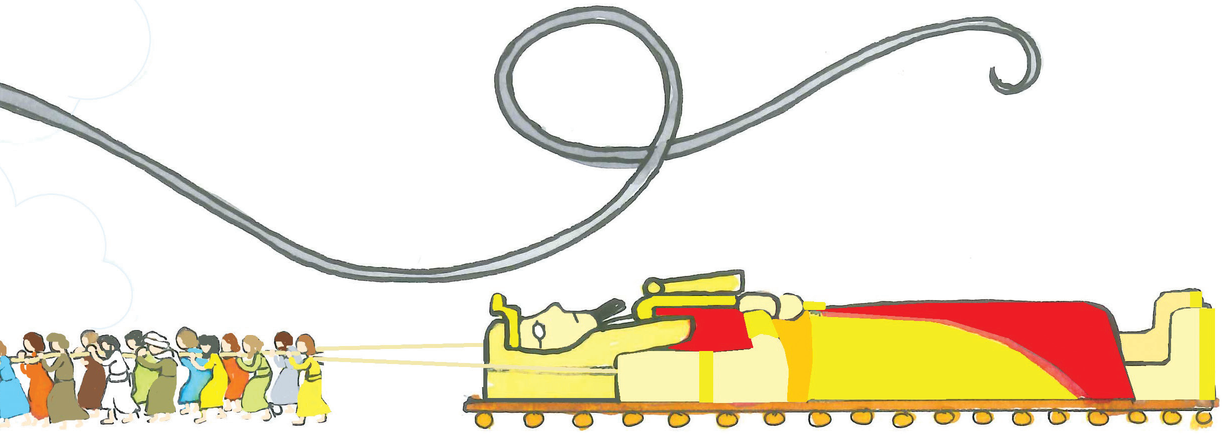
MUSA

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

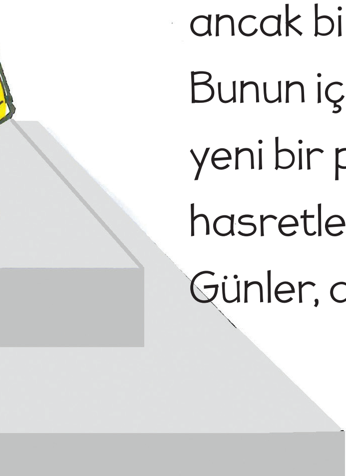

Özkan Öze
Resimleyen: Sevgi İçigen

Binlerce sene önceydi...
Mısır'da, yaşayan İsrailoğulları için
hayat çok zordu.
Çünkü kral Firavun, onları köle gibi çalıştırıyordu.
O son derece zalim bir adamdı.
İsrailoğullarını,
ancak bir peygamber kurtarabilirdi.
Bunun için Allah'a dua ediyorlar,
yeni bir peygamber gönderileceği günü,
hasretle bekliyorlardı.
Günler, aylar, yıllar böyle geçip gitti.

Bir gün Firavun'un kâhinleri
ona bir haber verdiler.
"Yüce Firavun! İsrailoğulları içinden bir erkek
çocuk doğacak ve o senin saltanatını yıkacak!"
Acımasız Firavun, hemen bir emir verdi:
"Doğan her erkek çocuğu öldürün!"
Ve Firavun'un askerleri
bu acımasız emri yerine getirdi.

İsrailoğulları arasında
yakında bebeği olacak bir kadın vardı.
"Ya bebeğim erkek olursa?" diye,
gece gündüz ağlıyordu.
Zavallı kadının korktuğu başına geldi.
Erkek bir bebek doğurdu.
Ona Musa adını verdi.
Sonra bir sandık buldu. Bebeğini sandığa koydu.
Ve onu Nil Nehri'ne bıraktı.
Sandık güzel bir kayık gibi,
nehrin üzerinde yüzüyor;
Allah'ın gitmesini dilediği yere doğru
hızlıca gidiyordu.

Sandık gide gide, Firavun'un sarayının
bahçesine kadar gitti ve orada durdu.
Firavun'un, Asiye isminde bir hanımı vardı.
Çok iyi kalpli bir kadındı. Çocukları çok severdi.
Bu ne güzel bir bebekti böyle! Asiye çok sevindi.
Bebek artık sarayda kalacak,
ona Asiye bakacaktı.
Ama önce ona bir sütanne bulmalıydı.
Ve İsrailoğulları arasından bir kadın bulundu.
Bu kadın, Musa'nın annesiydi.
Ama bunu ondan başka kimse bilmiyordu.
Günler, aylar ve yıllar geçip gitti.
Musa büyüdü, genç bir delikanlı oldu.

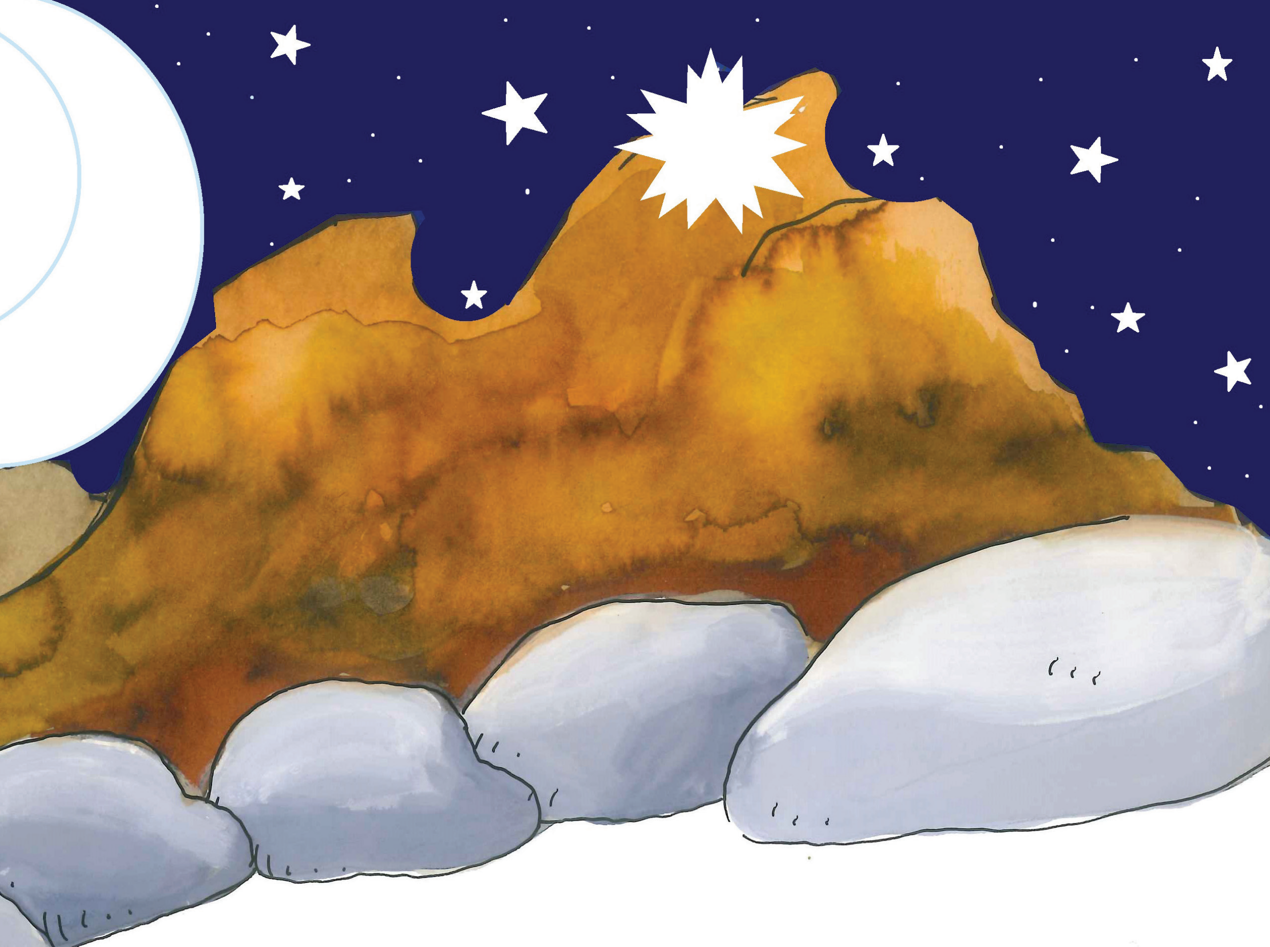

Musa, sarayda yaşıyordu.
Ama İsrailoğulları'nın haline çok üzülüyordu.
Bir gün, bir adamın, İsrailoğullarından
gariban birini dövdüğünü gördü.
Bu haksızlığa dayanamadı
ve adama bir tokat attı.
Adam, Musa'dan tokadı yiyince düştü ve öldü.
Musa'nın böyle birini öldürmesi büyük bir suçtu.
Mutlaka cezalandırılmalıydı.
Muhafızlar, her yerde onu arıyorlardı.
Musa, Mısır'dan kaçmaya karar verdi.
Gidebileceği en iyi yer, Medyen Ülkesi'ydi.
Ve hemen yola koyuldu. Gizlice Mısır'ı terk etti...

Orada iyi insanlar ve Şuayp Peygamber vardı.
Onlar Musa'yı, Musa onları sevdi.
Ve Şuayp Peygamber'in kızı ile evlendi.
Musa, Medyen'de on sene kaldı.
On sene sonunda, ailesi ile birlikte,
Mısır'a doğru yola çıktı.
Yol uzun ve zordu.
Hava da çok çok soğuktu.

Musa, dağın tepesinde bir ışık gördü.
Bu ne olabilirdi!?
Olsa olsa bir ateşti.
Musa, ateş almak için ışığa doğru koştu.
Ama o da ne?
Bir ağacın dalları yanmaktaydı.
Ama bu ateş, ağacı yakmayan bir ateşti.
"Peki ama bu neyin nesiydi!?"

Birden şöyle bir ses duydu:
"Muhakkak ki ben, senin Rabbinim!
Hemen pabuçlarını çıkar!
Çünkü sen kutsal vadi Tuva'dasın!"
Musa önce çok korktuysa da,
kendisine sesini duyuranın Allah olduğunu bildi.
Ve Allah Musa'ya orada peygamberlik verdi.

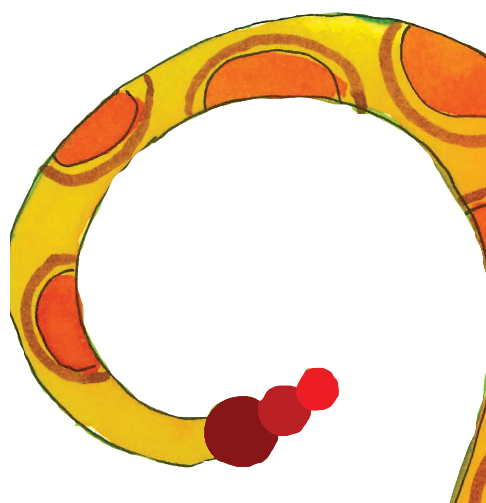

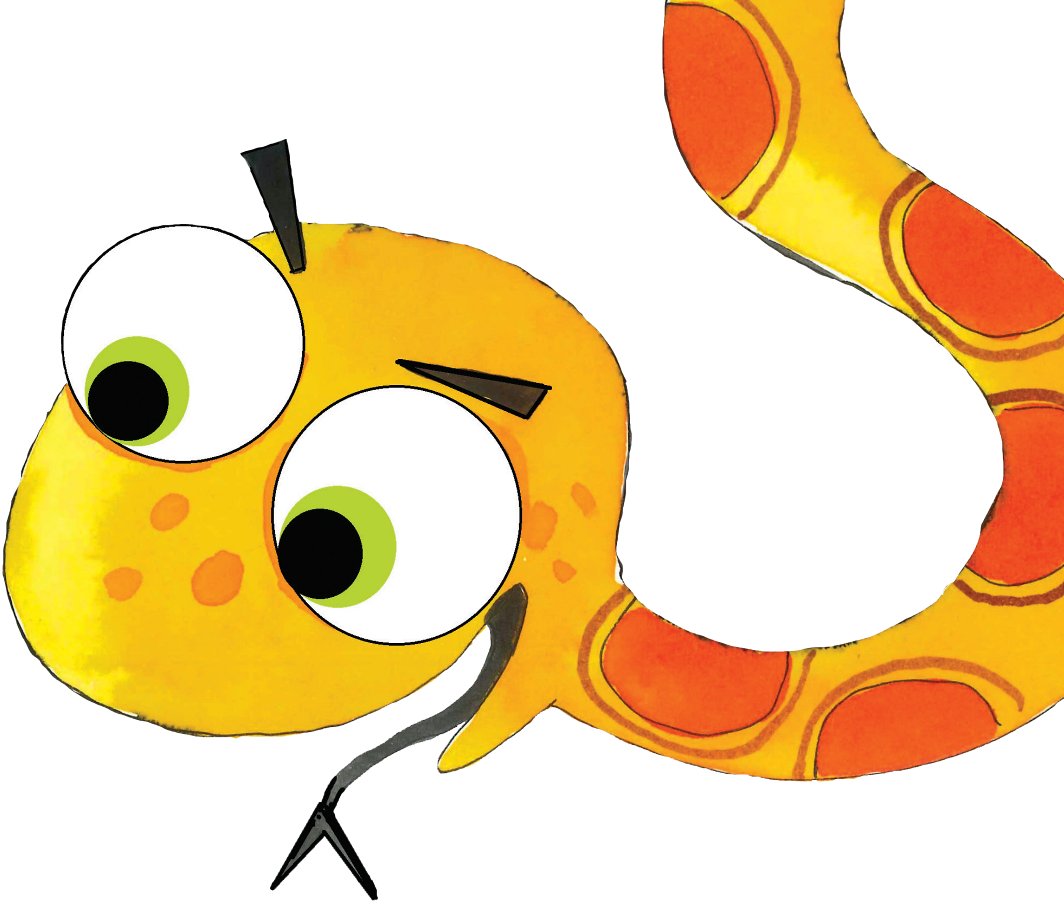

Musa Peygamber'i,
Mısır'da kardeşi Harun karşıladı.
Allah Harun'a da peygamberlik vermişti.
Harun Peygamber'in görevi,
Musa Peygamber'e yardım etmekti.
Yapılacak ilk iş, Firavun'a gidip
onu, Allah'a iman etmeye davet etmekti.
Fakat bu ne kadar zor bir işti.

Musa Peygamber ve Harun Peygamber
Firavun'un karşısına çıktılar.
Ona Allah'ı ve Allah'ın emirlerini anlattılar.
"İsrailoğullarını köle gibi çalıştırmaktan vazgeç.
Bırak yurtlarına geri dönsünler" dediler.
Firavun, "Madem peygamberim diyorsun
o zaman bize bir mucize göster de inanalım!" dedi.
Musa Peygamber
asasını yani elindeki sopayı yere attı.
Asa, Firavun'un ve adamlarının gözü önünde,
ejderha gibi bir yılana dönüştü.

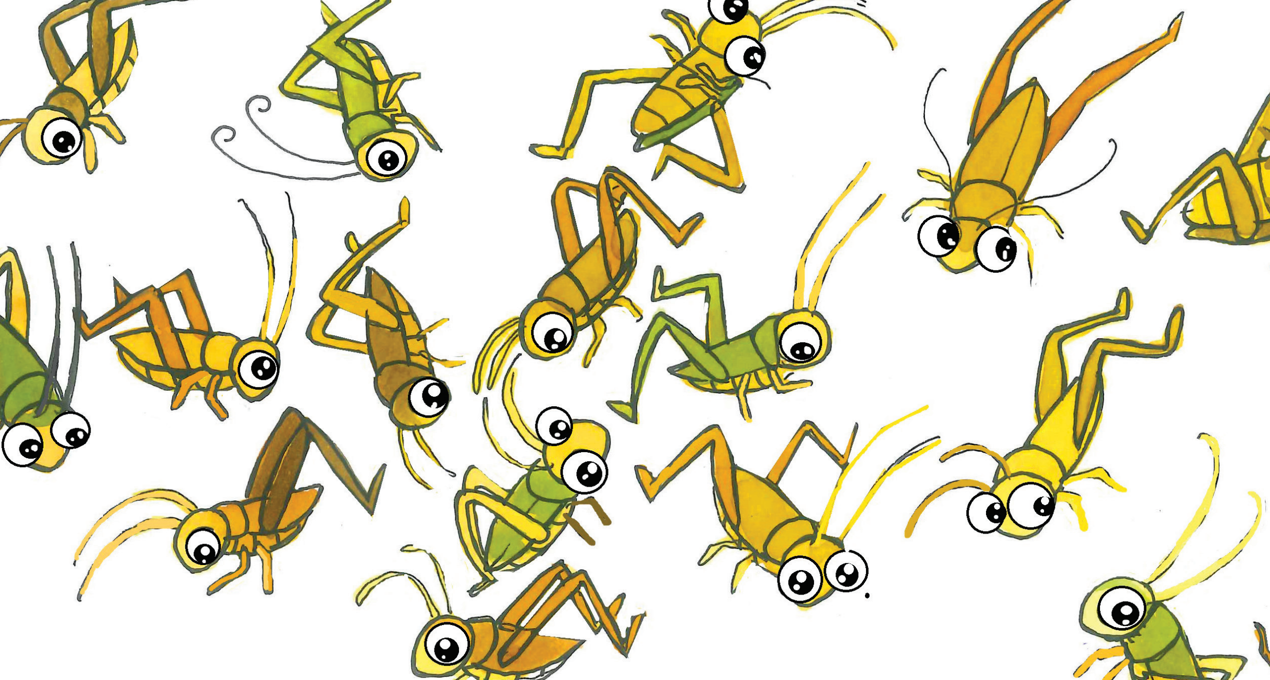

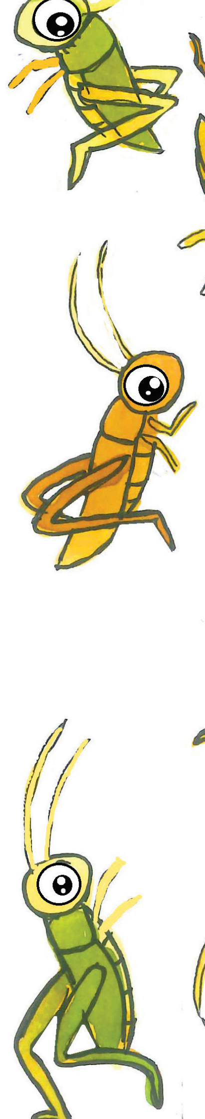

Musa Peygamber yılanı tuttu.
Tutunca yılan tekrar asa oldu.
Firavun gördüklerine şaşırdı.
“Sen ne büyük bir sihirbaz olmuşsun böyle!” dedi.
Musa Peygamber, “Ben sihirbaz değilim!
Ben Allah’ın peygamberiyim,
bunlar da sihir değil Allah’ın mucizeleri.” dedi.
Ama Firavun ona inanmadı...
Çünkü inanmak istemiyordu.

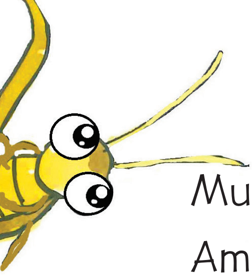

Musa Peygamber'in haberi bütün ülkeye yayıldı.
Firavun bu işe çok kızdı.
İsrailoğullarına ettiği zulmü kat kat artırdı.
Onların Mısır'dan gitmelerine izin vermedi.
Musa Peygamber ise, halkını götürmek istiyordu.
Firavun ve onu sevenler
inatlarından vazgeçmiyorlardı.
Allah, onlara korkunç bir kuraklık verdi.
Ama akılları başlarına gelmedi.
Kuraklığın ardından günlerce yağmur yağdı.
Musa Peygamber'e gelip,
"Rabbine dua et yağmur dursun.
Biz de sana inanacağız" dediler.

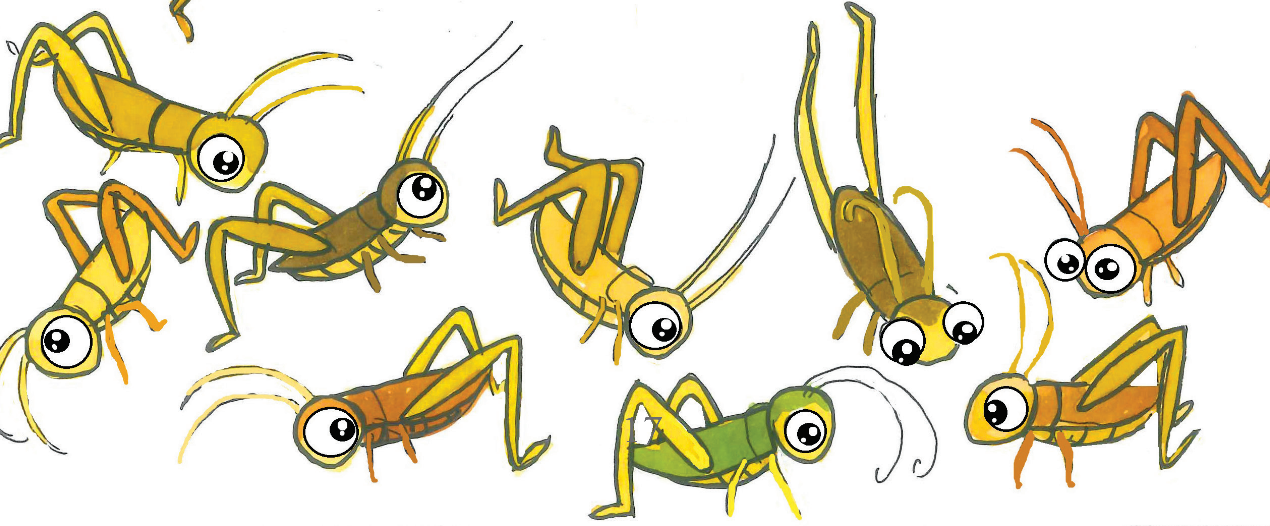

Musa Peygamber dua etti. Yağmur durdu.
Ama onlar sözlerinde durmadı.
Sonra bir çekirge sürüsü üzerlerine çöktü.
Mısır halkı yine Musa Peygamber'e,
"Bize dua et sana inanacağız" dediler.
Musa Peygamber Allah'a yalvardı.
Çekirgeler çekip gitti.
Ama onlar sözlerinde durmadılar.
Sonra her yeri böcekler sardı.
Belki bu sefer akılları başlarına gelirdi.
Fakat yine aynı şey oldu.
"Söz bu sefer inanacağız dua et!" dediler.
Musa Peygamber dua etti.
Ama sözlerini yine tutmadılar.

Sonra her yeri kurbağalar sardı.
Ve yine Musa Peygamber'e sığındılar.
O dua etti, Allah, onları kurbağalardan kurtardı.
Fakat yine iman etmediler.
Firavun'a inanıp, İsrailoğullarına zulmetmeye,
zayıfları, fakirleri ezmeye devam ettiler.
Bir sabah suların kana dönüştüğünü gördüler.
Musa Peygamber'e koştular, yalvarıp yakardılar.
Musa Peygamber, bir kez daha onlar için dua etti.
Sular eski haline döndü.
Ama onlar yine Allah'a iman etmediler.
İsrailoğulları bu olanlardan hiç etkilenmiyordu.
Sadece firavun ve onu sevenler etkileniyordu.

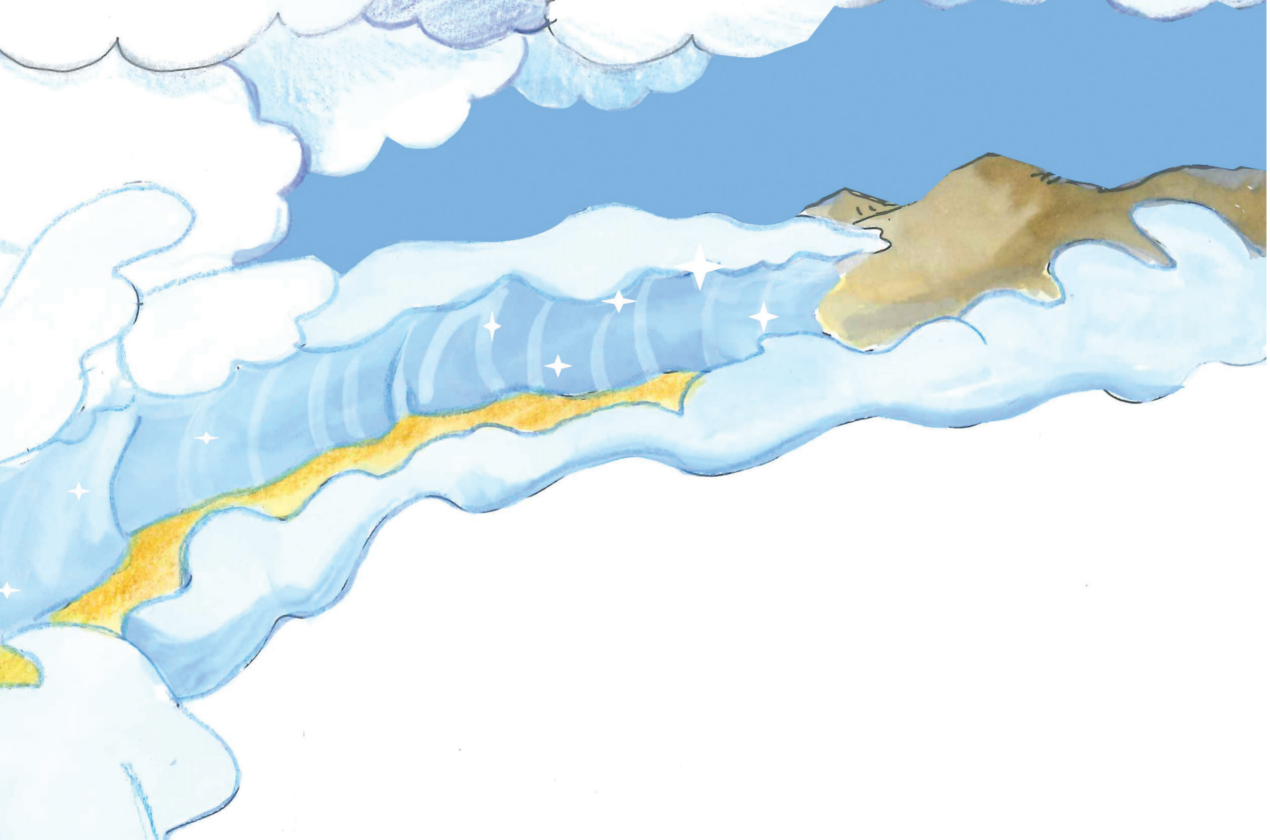

Sonunda Musa Peygamber
ve İsrailoğulları yol hazırlıklarına başladılar.
Artık Mısır'dan çıkış vakti gelmişti.
Uzun kalabalıklar, Kızıldeniz'e doğru yola çıktılar.
Firavun bunu duyunca çılgına döndü.
Hemen askerlerini hazırlayıp,
onların peşine düştü.

İsrailoğulları Kızıldeniz'in kenarına vardıklarında,
Firavun onlara yetişti.
Şimdi ne olacaktı? Önlerinde deniz,
arkalarında ise bir ordu vardı.
Musa Peygamber hiç korkmuyordu.
Allah'ın onlara yardım edeceğinden emindi.

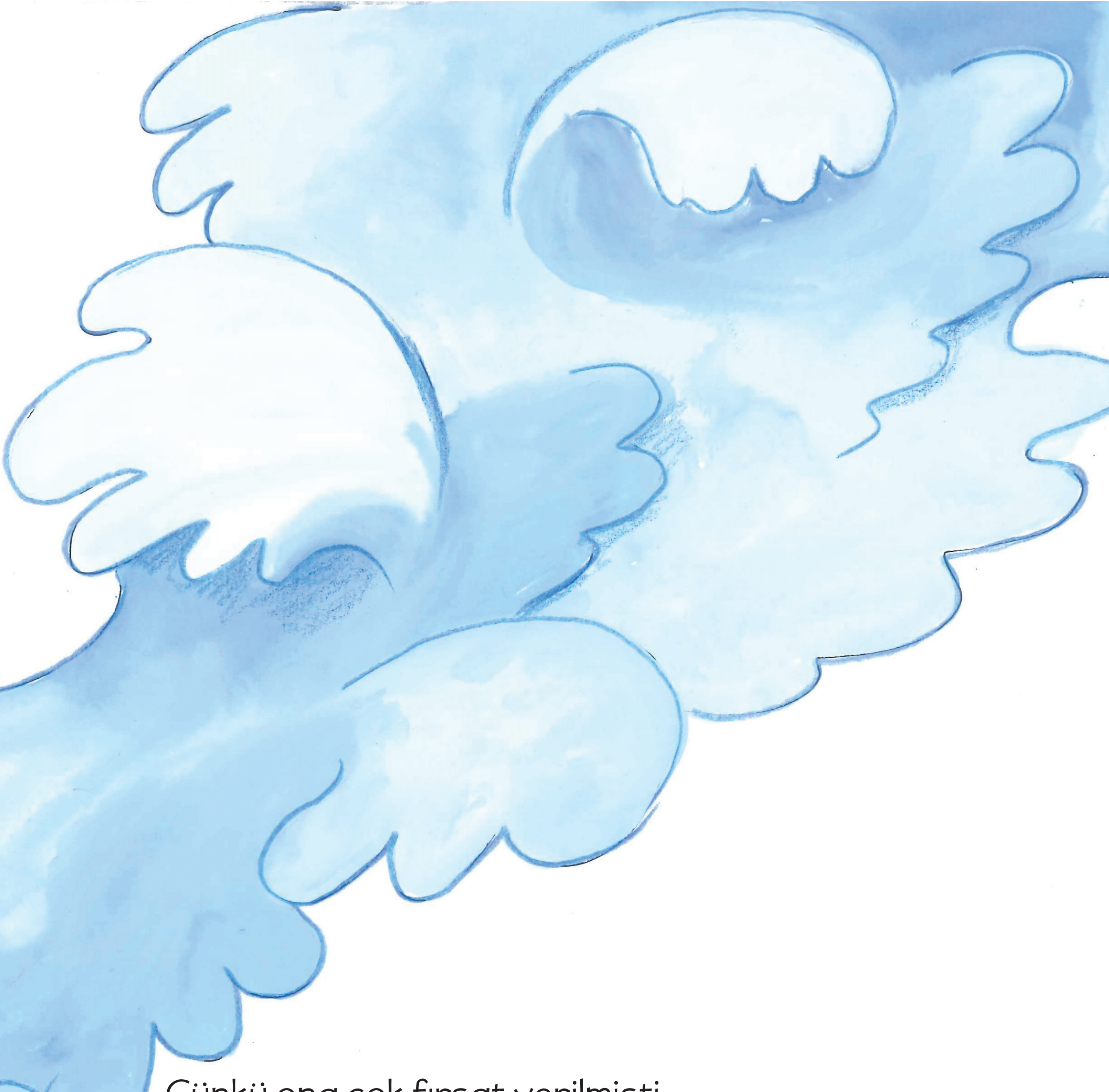

Ve Allah ona “Asanı denize vur!” diye emretti.
Musa Peygamber asasını denize vurdu.
Ve deniz ikiye yarıldı. Kuru bir yol açıldı.
Hepsi birden, yoldan geçmeye başladılar.
Bu sırada Firavun ve ordusu onlara yetişmişti.
Gördükleri karşısında ağızları açık kaldı.
Firavun ordusuna emir verdi.
“Yürüyün arkalarından!”
Hep birlikte, denizin içinde açılan yoldan
İsrailoğullarının peşine düştüler.

Fakat İsrailoğulları karşıya geçer geçmez,
denizde açılan yol kapanmaya başladı.
Firavun ve askerleri
dev gibi dalgaların arasında kaldı.
Ve hepsi boğuldu, perişan oldu.
Firavun öleceğini anladığı zaman
bağırmaya başladı:
“Ben de Musa’nın Rabbine inanıyorum!”
Fakat artık çok geçti!
Allah onun bu imanını kabul etmedi.

Çünkü ona çok fırsat verilmişti.
Ama o hiçbirini değerlendirmedi.
Firavunluktan hiç vazgeçmedi.
Ve su Firavun'u alıp, hak ettiği yere götürdü...
İsrailoğulları ise yepyeni bir hayata başladılar...